

Adolfo Nicolás, general dels jesuïtes: “Era impossible pensar que un dels nostres fos escollit papa”

Dm, 6/09/2016 per Catalunya Religió



(*Jesuïtes*) Quan falta menys d'un mes per iniciar-se la Congregació General 36 de la Companyia de Jesús, que haurà d'escollir un nou superior general, l'actual pare general **Adolfo Nicolás** parla sobre l'actualitat i els reptes de la Companyia de Jesús, sobre l'Església i el Papa, i sobre com veu el món d'avui. Ho fa en una entrevista realitzada pel director de *La Civiltà Cattolica*, **Antonio Spadaro**, i que publiquen aquest mes de setembre diverses revistes jesuïtes europees. A Espanya la publica la revista centenària *Razón y fe*, y es pot llegir en la seva versió íntegra en [aquest enllaç](#).

“Per als jesuïtes era impossible pensar que un dels nostres fos escollit papa, només dos-cents anys després de la supressió i vint-i-cinc anys després d'una intervenció papal en el govern de la Companyia” respon amb sinceritat el pare general. Per ell “havent ja succeït l'improbable, l'elecció d'un superior general sota el pontificat del Papa **Francesc**, jesuïta ell mateix i per tant bon coneixedor de la Companyia, adquireix un significat especial”.

Nicolás espera de la Congregació General, a més que elegeixi un “bon superior general”, que el Papa es dirigeixi als participants i els presenti “els seus sentiments i preocupacions”, i que el seu fruit sigui “una millor vida religiosa en l'esperit de l'Evangelí i una renovada capacitat d'imaginació (...) Necessitem audàcia, fantasia i valentia”.

I és que per aquest palentí de 80 anys, que porta en el càrrec des de 2008, l'Església necessita “un llenguatge nou que utilitzi la saviesa dels savis, o la saviesa del poble, per parlar una llengua que el món sigui capaç d'entendre”. Perquè la seva visió del món és contracultural: “Hem de començar ja a concebre la humanitat com una unitat i no com un conjunt de països separats els uns dels altres per les seves tradicions, les seves cultures i els seus prejudicis. És necessari pensar en una humanitat que necessita Déu, que necessita una profunditat que només pot venir de la unió de tots i totes”.

Creu també que a l'Església li falta formació: “A la formació dels sacerdots li falta alguna cosa. En primer lloc li falta una lectura més exigent del Nou Testament. Per què el magisteri del Papa sigui una realitat viva, fa falta fer de la formació del clergat ‘una formació per al discerniment’”.

El pare general respon amb una serenitat interior que sap mirar al passat i al futur sense ombres. Considera que “la vida religiosa va bé” i que “s'ha creat també una nova esperança entorn al Papa Francesc, que ens coneix molt bé i coneix el lloc que ocupa i la missió que té la vida religiosa en l'Església”.

Jesuïtes, persones de pensament incomplert

En 2013, durant una entrevista també concedida al mateix Spadaro, el Papa Francesc va afirmar que els jesuïtes havien de ser persones “de pensament incomplert, de pensament obert”. Per al pare general això significa que “tenim molt per aprendre del silenci, de la humilitat, de la senzilla discreció. El jesuïta, com vaig dir una vegada a l'Àfrica, ha de fer olor de tres coses: d'ovella, això és, a allò que viu la seva gent, la seva comunitat; a biblioteca, és a dir, a reflexió en profunditat; i a futur, és a dir a una apertura radical a la sorpresa de Déu. Crec que aquestes coses poden fer del jesuïta un home de pensament obert”.

Considera el pare general que els problemes de la Companyia de Jesús, “són els problemes de la humanitat, és a dir, la pobresa, l'atur, la falta de sentit, la violència i l'absència d'alegria”. I la pregunta és, per tant, com afrontar aquests problemes? Per a Nicolás Pachón “aquí entra el factor religiós, que porta implícit posar a l'altre en primer lloc, amb aquest tipus de despreniment que permet anar allà on perdem la nostra habitual seguretat”.